

Thomas Dunford, llaüt

*L'esplendor del llaüt.
Del Renaixement a
Johann Sebastian Bach*

Palau Bach
Dilluns, 20.01.20 – 20 h
Petit Palau

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

De desert una mica (fragment)

“A tu als deserts
t’hi venen rius
de gent que canta.
A tu al desert
t’hi surten flors.
A tu les flors
te porten lluny
del poc desert
que s’hi atrevia.”

Blanca Llum Vidal
Aquest amor que no és u (2018)

Programa

John Dowland (1563-1626)
Preludi P098 1’
Fortuna, la meva enemiga 3’
Gallarda del rei de Dinamarca 3’
Sempre Dowland, sempre dolençós 4’
El salt de la senyora Winter 2’
Un somni 3’
Gallarda d’una ronda de batalles 2’
Lachrimae 5’
Gallarda de la granota 3’

Girolamo Kapsberger (1580-1651)
Tocata 6 3’

Joan Ambrosio Dalza (segona meitat segle XV-1508)
Calata – Dansa italiana 3’

Johann Sebastian Bach (1685-1750)
Suïte núm. 1, en Sol major, BWV 1007 25’
 Prélude
 Allemande
 Courante
 Sarabande
 Menuet 1 et 2
 Gigue

Concert sense pausa

Comentari

En el seu quart concert al cicle Palau Bach, el llaütista Thomas Dunford inclou per primer cop al programa obres d’altres autors que no són les del Kantor de Leipzig. I no podia triar un nom més idoni que el de John Dowland per dialogar-hi.

Malgrat l’anomenada de Dowland, la seva biografia té diversos punts foscos i no se sap del cert per què malgrat el seu talent innegable (no es coneix cap altre músic de l’època que es gradués tant a Cambridge com a Oxford), se li resistien els llocs més preuats.

Probablement un caràcter melancòlic –l’imaginari del qual contribuí a crear amb la seva música a l’Anglaterra isabelina– i un tracte difícil devien fer que la reina el mantingués fora del seu cercle proper. Amb 17 anys ja treballava per a l’ambaixador reial a París, la qual cosa li obrí les portes d’una Europa que imprimiria la seva música en manta ciutats. El seu centenar de cançons per a llaüt (*Lute songs*) ens mostren tant el Dowland jovial de *Mrs. Winters Jumptt* i de la *Frog Galliard* (dedicada probablement a un dels pretendents de la reina, que es diu que els anomenava “granotes”), com l’introspectiu de *Semper Dowland semper dolens* (Sempre Dowland, sempre dolorós) i de la corprenedora *Lachrimae*.

Abans d’arribar a Bach, Dunford ens proposa visitar dos compositors no pas menors en l’àmbit llaütístic fent una breu parada a Itàlia. Fill d’un coronel austríac destinat a Venècia, Johann Hyeronimus Kapsberger va fer carrera amb el nom de Giovanni Girolamo. De la seva Venècia natal, feu cap a Roma, on treballà a l’entorn de la cúria component nombroses obres vocals, i alhora quatre *Libri d’intavolatura* que contenen el seu imaginatiu corpus per a llaüt i chitarrone, altrament dita “tiorba”. Tot i ser pràcticament desconegut avui, el llaütista Joan Ambrosio Dalza fou prou notori com perquè l’impressor Ottaviano Petrucci (el primer a publicar música amb una impremta de tipus mòbils que fou una revolució a l’època) edités la seva música per a llaüt. La seva festiva *Calata alla spagnola*, amb arpegis constants i *rasguejat* d’aire ibèric, contrastarà probablement sense solució de continuïtat amb la meditativa *Tocata VI* de Kapsberger.

Els arpegis de Dalza ens duren a uns dels arpegis més coneguts de tota la història de la música: aquells que Bach escriví al bell inici de les seves *Sis Suites per a violoncel sol*, aquí en transcripció –com era habitual de fer-ho a l’època– de Thomas Dunford. Les cinc danses que segueixen el preludi ens permetran veure l’estilització d’un repertori que, si en el temps de les gallardes de Dowland encara era proper a la praxi de ballarins, en Bach s’eleven fins al terreny més excels d’allò que s’ha anomenat *música pura*.

Josep Barcons Palau, músic i doctor en humanitats

Thomas Dunford, llaüt

Nascut el 1988, estudià a la classe de Charles-Edouard Fantin al Conservatori Superior de París i posteriorment a l'Schola Cantorum de Basilea amb Hopkinson Smith. També va participar en nombroses classes magistrals amb artistes de la categoria de Rolf Lislevand, Julian Bream, Eugène Ferré, Paul O'Dette, Pascale Boquet, Benjamin Perrot i Eduardo Egüez.

Entre el 2003 i el 2005 debutà a la dotzena Nit de Reis de Shakespeare, a l'escenari de la Comédie Française. Des d'aleshores ha actuat en recitals al Carnegie Hall i Frick Collection de Nova York, Wigmore Hall de Londres, Kennedy Center de Washington, Vancouver Recital Society, Cal Performances a Berkeley, Banff Center, Palau de la Música Catalana, TAP Poitiers, WDR de Colònia, Opéra de Bordeus, Salle Gaveau i Salle Cortot a París, i a festivals com ara el de Saintes, La Folle Journée de Nantes, Utrecht, Maguelone, Froville, Radio France de Montpellier, Innsbruck i Salzburg. També col·labora amb els principals conjunts barrocs, com són Les Arts Florissants, Pygmalion, Il Pomo d'Oro i Cappella Mediterranea.

El seu primer enregistrament en solitari, *Lachrimae* (Alpha, 2012) va rebre el Premi Caecilia 2013 i el «BBC Magazine» el va titllar com “*l'Eric Clapton del llaüt*”. El segon àlbum, *Labirinto d'amore*, amb la mezzosoprano Anna Reinhold, va merèixer el Choc de «Classica Magazine».

Atret per una gran varietat de gèneres musicals, incloent-hi el jazz, col·labora en nombrosos projectes de música de cambra amb directors i solistes de renom, com Paul Agnew, Leonardo García Alarcón, Nicola Benedetti, Keyvan Chemirani, William Christie, Jonathan Cohen, Christophe Coin, Iestyn Davies, Lea Desandre, Isabelle Faust, Bobby McFerrin, Philippe Herreweghe, Monica Huggett, Alexis Kossenko, François Lazarevitch, Anne Sofie von Otter, Trevor Pinnock, Patricia Petibon, Sandrine Piau, Anna Prohaska, Hugo Reyne, Anna Reinhold, Jean Rondeau, Jordi Savall, Skip Sempé i Jean Tubéry.

L'any 2018 Thomas Dunford va fundar Jupiter, un conjunt centrat en la música barroca del qual és el director artístic.

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA
MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

D.L.: B 224-2020

També et pot interessar

Dimecres, 29.01.20 – 20 h
Petit Palau

Benjamin Alard, clavecí
Integral de l'obra per a clavecí de Bach (IX)

Preu: 20 euros